

[Ministeren for handel, industri og søfart.]
 pågældende virksomhed dog har begrundet formodning om at kunne gennemføre. Den virksomhed, der sandsynliggør en ønskelig eksport, skal derfor i fremtiden kunne få statens garanti for lån til indkøb af råmaterialer, udbetaling af arbejdsløn m. v. samt efter omstændighederne tillige til anskaffelse af maskiner eller værktøj eller udvidelse af bestående anlæg. Det er ikke tanken, at staten i denne gruppe af tilfælde skal stå som direkte långiver, men den finansielle støtte, som er nødvendig for virksomhederne, skal som hidtil ydes gennem de private pengeinstitutter, overfor hvilke staten garanterer.

Om bestemmelserne i den nye § 5 finder jeg anledning til at fremhæve, at jeg lægger vægt på, at der indenfor statens eksportkreditudvalg nedsættes et forretningsudvalg på 5 medlemmer, som på praktisk måde kan gennemgå de indkommende ansøgninger og bringe disse frem til hurtig afgørelse.

Bestemmelserne i den gældende lovs § 4 erstattes med de nye §§ 7 og 8 i lovforslaget. § 7 bestemmer, at der i hvert finansår indenfor et beløb af 10 mill. kr. skal kunne ydes lån af statskassen til virksomheder, der med henblik på eksport iværksætter produktion af varer, til hvis afsætning i udlandet der er knyttet økonomisk eller handelspolitisk interesse, og det siges videre i bestemmelsen, at sådanne lån også skal kunne ydes til igangsættelse, udvidelse og omlægning af de pågældende virksomheder. Jeg anser det for at være af betydning, at der i et vist omfang bliver mulighed for at yde sådanne direkte langfristede lån til virksomheder, der ønsker at tilpasse virksomhedens produktionsforhold til eksport. Det er tanken, at en væsentlig del af de 10 mill. kr., som bestemmelsen giver mulighed for at anvende, skal komme eksportformål tilgode, men man opretholder ved lovforslaget samtidig den hidtidige regel om, at der indenfor beløbet også kan ydes lån til andre virksomheder, der også fremover vil kunne opnå lån, dersom dette findes på-

krævet for at styrke virksomhedernes konkurrenceevne overfor udlandet eller for at muliggøre fornyelse eller rationalisering af samfundsvigtig produktion.

Den nye § 8 svarer til de i den gældende lovs § 4 indeholdte bestemmelser om ydelse af direkte lån til håndværksvirksomheder, men man har fundet det naturligt, at der også bliver adgang for mindre industrivirksomheder til at opnå lån på tilsvarende vilkår som dem, der er gældende for håndværksvirksomheder.

Endelig finder jeg anledning til at nævne, at det foreslås, at loven får gyldighed indtil udgangen af marts 1960, fordi det vil være af betydning, at eksporterhvervene sættes i stand til på længere sigt at tilrettelægge deres eksport på baggrund af de støtteforanstaltninger, som lovforslaget åbner mulighed for.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og villig behandling i det høje ting.

Ministeren for offentlige arbejder (Carl Petersen): Jeg tillader mig herved for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændringer i statsbaneloven. Som det vil fremgå af bemærkningerne, tilsigter lovforslaget ved visse takstforhøjelser at opnå et bedre økonomisk resultat af statsbanernes drift.

Som det sikkert vil erindres, er det ikke mere end 1½ år siden, at der sidst blev gennemført et lovforslag om takstforhøjelser på statsbanerne tilsigtende en indtægtsforøgelse på ca. 15 mill. kr.

Der blev dengang regnet med nogen nedgang i befordringen som følge af takstforhøjelserne, men denne nedgang viste sig heldigvis at være af forholdsvis beskedent omfang, bl. a. på grund af akkvisitionsvirksomhed fra statsbanernes side (f. eks. indførelse af weekendbilletter m. v.), således at statsbanernes driftsindtægter i 1953—54 ialt blev ca. 28,8 mill. kr. større end i 1952—53. De egentlige driftsudgifter steg med ca. 8,1 mill. kr. og afskrivning og for-